

Publicerad 2010-01-25 21:11 av DerMond

Själslig bänkpress

Det krävs styrka att söka ljus när det mörknar.

Att inte sätta sig och låta sig omslutas.

Det övertygar inte längre, ljuset, i sin frånvaro.

Lagar och regler gäller inte på samma sätt.

Det som står skrivet är oläsligt, ett annat och främmande språk.

Vad är vitsen med att skrika? Jag är mer av den tysta sorten.

Skriker inåt. Av ensamhet, tristess, vanmäktighet.

Vi är många, där jag är nu. Men vi ser inte varandra,

ensamhetens, hopplöshetens dimma ligger för tät.

Vill bli destruktiv. Fucka allt och dra! Men det har provats.

Jag stannar hellre. På pin jävelskap. Själslig

bänkpress kallas det.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren DerMond med Poeter.se id #27215 innehar upphovsrätten